

ANUL LXI

Inst. Xeni
cat

11 I
Str. Arc

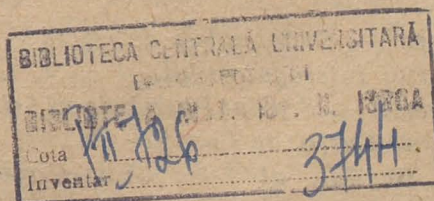

DREPTUL

JURISPRUDENȚĂ — DOCTRINĂ — LEGISLAȚIE

ANUL 1933

Această tablă a materilor publicate în cursul
anului 1933 se distribuie gratuit D-lor abonați,
pe cari îi rugăm însă și cu această ocazie
să albă buna voință de a ne achita
costul abonamentului

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „LIBERTATEA”, STRADA BURSEI No. 1

1934

DOCTRINA

ARTICOLE — NOTE ȘI RECENZII

- Angelescu C. Al.** — *Nebunia ca motiv de divorț* 28—29, 30—31, 32; 189, 207, 214
- Cohen Iosif.** — *Uscapio lucrativa pro herede — studiu de drept roman de Alex. Minculescu* (recenzie) 6, 39
- Cotrutz D.** *Note la jurisprudența străină* (vezi jurisprudența străină).
- Djuvara Mircea.** — *Giorgio Del Vecchio* 13, 89
- Dumitrescu I.** — *Legea pentru judecătorii de ocoale — art. 33* 10, 72
- Filitti C. Ioan.** — *Câteva cuvinte despre înființarea Curții noastre de casație.* 30—31, 205
- Friedman Hugo.** — *Tratat de Drept Administrativ de Paul Negulescu* (recenzie) 18, 128
- Hozoc Dimitrie.** — *Schimbări aduse la regula necumulului pedepselor de proiectul modificator al codului penal.* 33, 221
- Ionescu-Dolj I.** — *Rezoluțiunile Congresului internațional de la Palermo.* 21, 141
- Ionescu Gică.** — *Ștefan Praporgescu* (necrolog). 14—15, 105
- Lemeș M.** — *Nota la decizia Curții de Apel din Buc. S. II cu privire la consemnarea sumei de asigurător în apelul său.* 13, 92
- *Un caz de retruactivitate* 21, 144
- Mandrea Alexandru.** — *Pe marginea unei dări de seamă.* 16—17, 109
- Maxim G. D.** — *Proceduri retruactive după legea asigurărilor.* 16—17, 110
- *Contenciosul administrativ și evoluțiunea jurisprudenței.* 25—26, 169
- Nedelcu Gh.** — *Legiferare.* 1, 3—4; 1, 17
- Perianu D.** *Organizarea judecătorilor de ocoale.* 14—15, 97
- Petl Eugén.** — *Ordonanțele de référé* 7, 45
- *Sfârșitul interogatorului.* 21, 143
- Prodan Const.** — *Scarlat Pherekide al 6-lea Prim-Președinte al Curții de Casație.* 6, 37
- *G. N. Bagdat, al 7-lea Prim-Președinte al Curții de Casație* 11—12, 77
- *Corneliu Râmniceanu-Manolescu, al 8-lea Prim-Președ. al Curții de Casație.* 19—20, 129
- Rădulescu Andrei.** — *Privire asupra dezvoltării juridice a României.* 30—31, 201
- *Colecția de legi a Consiliului Legislativ* 32, 213
- Rădulescu Siliu.** — *Inamovibilitatea magistraturii sub raportul constituțional de Eugen Bânescu* (recenzie). 7, 52
- *Cercetări privitoare la înființarea Curții de Casație în România de Andrei Rădulescu* (recenzie) 28—29, 200
- Scriban R. Traian.** — *Documente Putnene de Aurel V. Sava* (recenzie) 13, 96
- *Sechestrul asigurător și sechestrul judiciar de Dim. I. Cotrutz* (recenzie).
- Sion Florin.** — *Notă la sentința Tribunalului Iași S. II cu privire la ordonanțele prezidențiale în référé date pentru a obliga predarea unui act proprietarului său.* 19—20, 139
- *Notă la decizia Curții de Casație S. I No. 3852 din 20 Octombrie 1928 dată cu privire la natura juridică a treimeii convenită copiilor conform art. 257 c. civ.* 22, 152
- Solomon G. I.** — *Un sfert de veac* 5, 29
- Solomonescu Gheorghe.** — *O constatare și o propunere.* 8, 34
- *Ordonanța de référé* 10, 69
- *Avansările în magistratură și noul proiect de organizare judecătorească.* 19—20, 132
- *Cum se împarte justiția în Italia.* 23—24, 158
- *Cum funcționează Tribunalele pentru minori în Italia.* 27, 182
- Stambulescu N. I.** — *Ministerul Justiției poate retrage în materie disciplinară, un apel făcut din ordinul său?* 23—24, 157
- Ternoveanu Oreste.** — *Sechestrul asigurător și sechestrul judiciar de Dimitrie Cotrutz* (recenzie) 21, 147
- Vasiliu G. C.** — *Observațiuni asupra legii pentru autorizarea stărei de asediu.* 7, 48
- Viforeanu C.** — *Discurs la deschiderea anului judecătorec 1933.* 2, 13
- Volanschi D.** — *Discurs la deschiderea anului judecătorec 1933.* 2, 9
- Zotta Gr. Const.** — *Legea circulației bunurilor rurale adnotată de Gr. Mircea Parașchivescu și Ioanichie Capmare* (recenzie).
- * * * *Respectul contractelor* (Traducere din revista : *Le mois*) 22, 149
- * * * *Congresul internațional de filosofie a dreptului și sociologie juridică de la Paris.* 27, 171

TABLA ALFABETICA ANALITICA

A MATERIILOR CUPRINSE IN

DREPTUL

PE ANUL 1933

Jurisprudența Română

Acțiune disciplinară

(*Independența ei față de acțiunea penală.*— art. 58 Statutul funcționarilor publici). — Cu toate că în principiu acțiunea disciplinară este independentă de acțiunea publică, fiindcă obiectul și scopul acestor două acțiuni este cu totul diferit unul de altul, astfel că inexistența culpabilității penale nu implică totdeauna și lipsa responsabilității disciplinare, totuși atunci când instanțele penale au stabilit că nu există infracțiunea penală pusă în sarcina unui funcționar, instanța disciplinară nu mai poate să pedepsească pe acelaș funcționar pentru infracțiunea constatată în penal ca neexistentă. *Cas. III.* 28—29, 196

Acțiune posesorie.

(*Turburare făcută cu violență*). Ceeace deosebește actul unei deposedări prin violență, de o turburare de posesie, pentru ca reclamantul să fie dispensat de a face proba cerută de numerile 2 și 3 de sub. art. 31 legea judecătorilor de ocoale, este în primul rând caracterul de gravitate a mijloacelor de violență întreprinse de pârât, în ajungerea scopului său făcute cu intenția de a interverti rolul său, astfel ca prin acea bruscă deposedare, din reclamant să devie pârât, iar în al doilea rând ca reclamantul deposedat, să fi posedat sau de ținut pașnic și public cel puțin o zi terenul asupra căruia s'a exercitat deposedarea. *Jud. Oc. II. Urban Buc.* 23—24, 167

Amnistie.

(*Delapidare*). Din cuprinsul art. 1 și 2 din legea amnistiei din 6 Iunie 1929, rezultă că legiuitorul a voit să excepteze de la beneficiul amnistiei atât delapidările de bani publici, cât și delapidările de bani privați, căci alt-fel nu ar fi avut rațiune ca legiuitorul să adauge că delapidările prevăzute de legea băncilor populare, cooperativelor obștiilor sătești — care nu sunt decât delapidări de bani privați, sunt amnistiate. *Cas. II.* 9, 62

Asanarea datoriilor.

1. (*Instanță de fond de urmărire—Apel*). Potrivit art. 11 din noua lege a conversiunii, instanțele de fond de urmărire — în ori ce stadiu — fiind competente să judece îndeplinirea condițiilor cerute de această lege pentru asanarea datoriilor, urmează că partea poate și pentru prima oară în apel într'o asemenea instanță, să aducă în discuțiune și să se pre-valeze de dreptul ce decurge în favoarea sa din dispozițiunile legii de conversiune. *C. Buc. V.* 25—26, 173

2. (*Desființarea măsurilor de execuție.*— *Poprire*). Când legiuitorul prin art. 29 din legea conversiunii, prevede că toate măsurile de execuțiune silită, anterioare publicării acestei legi, sunt desființate de drept, a înțeles să se refere și la proprierea bunurilor mișcătoare ale datornicului, în mâna celor de al treilea,

deoarece în sistemul codului de procedură civilă și proprierea figurează tot în Cartea V-a care se ocupă despre executarea silită, iar dacă proprierea are un caracter conservator, ea însă prin validare putând căpăta caracterul executoriu, nu poate fi exceptată dela măsurile de execuțiune silită pe cari art. 29 le declară stinse. *C. Buc. V.* 25—26, 173

3. (*Conversiunea datoriilor agricole și urbane.*— *Cambie.*— *Preschimbarea de plin drept a scadenței*). Din întreaga economie a actualei legi pentru conversiunea datoriilor agricole și urbane cât și mai ales din cuprinsul dispozițiunilor art. 11 și 15 din lege, rezultă că prelungirea scadențelor cambior prin efectul dispozițiunilor acestei legi nu poate fi propusă și pe cale de excepție într'o acțiune cambială, de către debitorii cari ar pretinde că intră în prevederile ei, cu scopul de a obține respingerea ca prematură a acțiunii, de oarece nu instanța cambială are competența de a cerceta și judeca condițiile cerute de legea conversiunii pentru a putea hotărâ dacă un debitor intră sau nu în prevederile acestei legi, ci numai organele judecătorești anume prevăzute și după criteriul bine arătat de art. 11 al legii. *C. Buc. V.* 18, 125

Asigurare

1. (*Contract de Asigurător.* — *Chemare în garanție*). Asiguratul nu poate chema în garanție pe un terțiu din culpa căruia se pretinde că s'a produs un incendiu asupra bunurilor asiguratului, de oarece prejudiciul suferit de asigurător nu derivă din faptul prefins culpabil al terțiului responsabil, ci din însuși contractul de asigurare în urma realizării în fapt a elementului de risc, după ce a plătit însă despăgubirea, pentru pierderea sau stricăciunea bunurilor asigurate, asigurătorul este potrivit art. 462 cod. com. subrogat față de terții, în drepturile ce din cauza dăunei, nasc pentru asigurat. *T. Com. Ilfov S. I.* 9,67

2. (*Contract.*— *Apel.*— *Consemnarea sumei*). — Dispoziția art. 51 din noua lege a asigurărilor din 7 Iulie 1930, care cere sub pedeapsă de nulitate, ca apelurile Societăților de Asigurare contra sentințelor Tribunalului să fie însoțite de recipisa constatatoare a consemnării sumei la care au fost obligate de prima instanță, fiind o dispozițiune cu caracter procedural, cu aplicațiune imediată din momentul promulgării legii, urmează că această dispoziție se va aplica și raporturilor juridice încheiate anterior acelei legi, dar cari au fost valorificate în justiție sub imperiul ei.

Cu toate că legea modificatoare de la 12 Mai 1932, nu mai prevede condițiunea relativ la consemnarea sumei, dispensând astfel societățile de asigurare, atunci când fac apel, de a mai consemna suma la plata căreia au fost obligate de prima instanță, această lege fiind însă o lege modificatoare iar nu interpretativă, se va aplica numai față de a-

pelurile introduse după punerea ei în aplicare iar nu și față de cele introduse sub regimul și în condițiunile legii dela 7 Iulie 1930, de oarece actele de procedură sunt guvernate de normele de procedură în vigoare la data când instanța este sesizată. *Cas. III* 28—29, 194

3. (*Asigurător. — Apel. — Consemnarea sumei.*) — Deși prin art. 97 din legea asigurărilor se arată ce anume dispozițiuni ale legii, se aplică și contractelor de asigurare în ființă la publicarea legii, dispozițiuni printre care nu figurează art. 51, însă întrucât prin art. 51 se prevăd norme de procedură, aceste norme sunt aplicabile tuturor proceselor în curs de judecată fără o dispoziție categorică a legii. *C. Buc. II* 13,92

Autentificarea actelor

(*Agenți diplomatici și consulari. — Competința notarială.*) — Un act de ipotecă încheiat în Franța și la care pe lângă români au participat și francezi, nu poate fi autentificat valabil decât numai în conformitate cu legile teritoriale franceze, iar nu și în fața cancelarului de pe lângă legația română, a cărui autoritate în străinătate nu se poate întinde decât față de supușii români, și nu poate să sustragă pe străini dela legile și organele lor firești *T. Not. Ilfov* 27,186

Avocat.

(*Plată de onorariu. — Privilegiu.*) — Privilegiul recunoscut avocaților pentru onorariile cuvenite, atât prin art. 42 din vechea lege cât și prin art. 75 al. 2 din noua lege pentru organizarea corpului de avocați, se întinde numai asupra sumei sau averii mobile conservată sau intrată în patrimoniul clientului prin serviciile prestate de avocat. *Cas. II* . . . 11—12,81

Bursă.

(*Agent oficial. — Operațiuni proibite de lege.*) — Probițiunea înscrisă în art. 96 al. V din legea Burselor de la 1929, nu au caracterul de ordine publică, de oarece se referă la faptele cari privesc îndatoririle profesionale ale agentului de schimb, pe cari în caz de abateri, legiuitorul a înțeles să le sancționeze disciplinar conform art. 20 din lege.

De alt-fel faptul unui agent oficial de Bursă de a fi mijlocit în calitate de mandatar al uneia din părți, într'o vânzare de acțiuni ce s'a urmat prin tratative directe între vânzător și cumpărător, nu intră în cadrul operațiunilor interzise prin art. 69 al V din legea Burselor de la 1929, de oare-ce legiuitorul a înțeles numai să oprească pe agenții de schimb cari au primit ordine de bursă să le efectueze în afară de Bursă și de orele oficiale cum și să înregistreze operațiunile încheiate în afară de condițiunile legii *C. Buc. V* 16—17, 118

Cambie.

1. (*Gir pentru încasare. — Excepțiuni.*) — In cazul unui gir pentru încasare, giratarul în ce privește acțiunea cambială, deține drepturile girantului său, pe care numai îl reprezintă, de unde rezultă că debitorul poate să opună giratarului toate excepțiunile personale care era în drept a le opune girantului *C. Buc. I* 1, 5

2. (*Gir șters. — Nulitate.*) — Dacă poate fi dovedit prin alte probe). — Girul șters de pe o cambie și care conform art. 309 cod. com. este nul, nu poate fi dovedit pentru a-și recăpăta valoarea în instanța cambială prin nici un fel de probă, chiar când acele

probe ar tinde să dovedească o eventuală utilizare frauduloasă a cambiei de vreunul din debitori, de oarece prin aceste probațiuni cari ar deschide și posibilitatea de probațiune a oricăror alte situațiuni cari ar modifica elementele înscrisului cambial, s'ar ajunge la schimbarea caracterului literal și autonom ce este de esența cambiei. *Cas. III* . . . 19—20, 136

3. (*Posesor. — Acțiune cambială. — Giranți.*) — Potrivit dispozițiunilor art. 345 și 348 cod. com. chiar dacă posesorul cambiei a chemat în judecată colectiv pe toți semnatarii cambiei, emitent și giranți, aceștia din urmă trebuie să introducă acțiunea lor de regres tot în același termen de 15 zile prevăzut de art. 345 cod. com. a cărui calculare se face însă dela data plății, când ea a avut loc fără a mai fi așteptat chemarea în judecată, sau dela data primirei citațiunei în judecată pentru neplată. *Cas. III* 27, 185

4. (*Gir după scadență. — Acțiune cambială.*) — Chiar în cazul când girul s'a efectuat după scadență încă și în această împrejurare, acțiunea cambială continuă să existe și posesorul cambiei după scadență poate exercita această acțiune, pentru că deși se spune în art. 281 cod. com., că girul cambiei, ajunsă la scadență produce numai efectul unei cesiuni, totuși girul acesta operează transmisiunea de proprietate față de toți giranții, fără de îndeplinirea vreunei formalități, cum ar fi notificarea cesiunii cerută de art. 1393 cod. civ., de oarece nu numai că această notificare nu este cerută de art. 281 cod. com. dar încă ea ar fi și de prisos, căci în materie de cambie debitorul nu poate face o plată de două ori, pentru că odată cu plata, creditorul sau posesorul cambiei, îi transmite debitorului și cambia pe baza căreia a a cerut plata *T. Ilfov II com.* 32, 220

Cerere reconvențională.

(*Admisibilitatea ei în materie de legea proprietarilor.*) — Cererea reconvențională este admisibilă și în cazurile când acțiunea principală se judecă după procedura legii proprietarilor, de oarece nici un text din legea dela 1903, potrivit căreia proprietarii se bucură de o procedură sumară și expeditivă, pentru realizarea drepturilor lor, nu prevede vre-o prohibițiune în privința cererilor reconvenționale pe cari chirișii acționați de proprietarii lor ar putea opune în apărarea drepturilor lor, decurgând strict din clauzele contractelor de locațiune. *T. Ilfov IV* . . . 8, 56

Concordat.

(*Cerere de revocare. — Comerciant de mașini agricole.*) Se poate cere revocarea concordatului și atunci când debitorul e o instituție de credit, societate sau un comerciant care are cel puțin 50% din creanțe derivând din vânzarea de instrumente și mașini industriale ori agricole, materiale de construcție, etc, deore-ce legea conversiunii în art. 17 spune numai că acest comerciant nu poate fi declarat în stare de faliment nu și că el nu poate fi urmărit individual după dreptul comun; iar a decide altfel, ar fi să se facă între comercianții din această categorie aflați în concordat și cei cari nu sunt în concordat o deosebire pe care nu o face art. 17 și anume a admite că cei ce nu sunt în concordat trebuie să-și plătească creditorii, iar cei ce sunt în concordat nu mai trebuie să-i plătească. *T. Ilfov I. Com.* 33, 227

Constituționalitatea legilor.

1. (*Legea asanării datoriilor agricole.*) — Legea de asanarea datoriilor agricole nu poate fi considerată

ca edictată pentru satisfacerea unui interes de utilitate publică, întru-cât reducerile de creanțe și modificările ori desființările de drepturi sunt făcute în interesul unor particulari, ast-fel că exproprierea operată prin dispozițiunile acestei legi nu putea fi făcută de cât în conformitate cu prevederile Constituției și în special cu o justă și prealabilă despăgubire fixată de justiție. *Cas. S-U* 5, 30

2. (*Proprietate.—Drept patrimonial.—Creanță*).—Articolul 17 din Constituție garantează nu numai proprietatea în înțelesul obicinuit al cuvântului de proprietate corporală, imobiliară sau mobilă, ci orice formă de drept patrimonial deci și creanțele cari și ele fac parte din activul patrimonial. *Cas. S-U* 5, 30

3. (*Recurs special introdus conform art. 29 al. III din legea organică a Curții de Casație*).—Chiar în cazul unui recurs special, introdus conform al. III de sub art. 29 din legea Curții de Casație, neconstituționalitatea unei legi, tot nu poate fi dedusă în judecata Secțiunilor-Unite decât numai dacă a fost invocată la instanțele de judecată, fie chiar și la instanța de casare, mai înainte de închiderea dezbaterilor; iar dacă chestiunea constituționalității unei legi este de ordine publică, de aci nu poate rezulta decât ca ea poate fi invocată în tot cursul procesului, atunci când exista un recurs introdus în termenul și condițiile legale, dar nu și pe calea unui recurs neregulat și tardiv. *Cas. S-U* 32, 219

4. (*Violarea unui text de ordin constituțional*).—Recursul excepțional înaintea Secțiunilor-Unite, edictat prin art. 103 din Constituție și regulamentat prin art. 29 din legea organică a Înaltei Curți, are în vedere numai cazul când legea pe care se întemeiază pretențiunile părților deduse înaintea unei instanțe este declarată neconstituțională, iar nu și cazul când se invoacă ca motiv de casare într'un recurs introdus, violarea sau greșita interpretare a unui text de ordin constituțional, de oarece în acest caz chestiunea pusă în discuție prin motivul invocat nu privește o chestiune de neconstituționalitate a legii, ci aceea a unei violări sau greșite interpretări a unui text de lege, care chiar dacă ar fi înscris în constituție, este însă supus judecății instanței de casare respective. *Cas. S-U* 7, 49

Contencios administrativ.

1. (*Cereri de despăgubiri.—Dacă pot fi adresate instanțelor ordinare*).—Prin legea contenciosului administrativ din 1925, nu s'a desființat dreptul, existent și mai înainte, pentru partea lezată, de a cere pe calea dreptului comun, instanțelor ordinare, despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin actul de autoritate abuziv, — drept pentru valorificarea căruia, nu este necesară constatarea prealabilă de către instanța de contencios a legalității actului, atât timp cât nu se cere și anularea lui, spre a se justifica astfel competența prealabilă și exclusivă a instanței de contencios. *Cas. S.-U.* 19—20, 134

2. (*Creanță contra statului.—Executare*). Din cuprinsul dispozițiilor art. 13 legea contenciosului administrativ, rezultă că una din condițiile cerute de acest text de lege, pentru ca o urmărire să poată fi admisibilă contra Statului sau stabilimentelor publice debitoare, este și cea a neînscriserii creanței în baza căreia se cere urmărirea, în bugetul anului financiar imediat următor exigibilității ei, iar partea interesată, pentru a putea procedea la urmărire, tre-

bue să facă dovada că a cerut înscrierea în buget a creanței sale, căci simpla notificare a hotărârei care se execută, făcută Statului, nu poate fi considerată ca echivalând cu o cerere de înscriere în buget a creanței, pentru ca potrivit și în condițiunile art. 13 legea contenciosului, să se poată procedea la o urmărire supra veniturilor Statului. *Cas. II.* 16—17, 112

3. (*Daune cominatorii.—Comunicarea specială a hotărârei definitive*) — Partea interesată, spre a face să curgă termenul de 15 zile, acordat autorității administrative pentru executarea hotărârei date în materie de contencios administrativ și de la expirarea căruia curg daunele cominatorii, trebuie să facă o comunicare specială capului autorității după deciziunea care-i consfințește dreptul, precum și după deciziunea Curții de Casație, prin care se respinge recursul autorității administrative, în cazul când s'ar fi făcut recurs; de oarece comunicarea făcută anterior introducerii recursului sau expirării termenului de recurs, nu poate înlocui comunicarea specială, cerută de art. 7 din legea contenciosului administrativ, fiindcă cea comunicare are de scop numai să facă să curgă termenul de recurs, nu și termenul acordat autorității, spre a executa hotărârea. *Cas. III.* 2, 14

4. (*Docent universitar.—Consiliul profesoral*). Faptul consiliului profesoral al unei facultăți de a nu recunoaște unui candidat, care solicită a ține conferințe, calitatea de docent, constituie un act administrativ de autoritate care să poată fi atacat pe calea unei acțiuni în contencios? *C. Buc. V.* 28—29, 197

5. (*Magistrat.—Punere în disponibilitate.—Reintegrare*) 1) Din moment ce Ministerul de Justiție, în urma unui raport de anchetă, făcut după cererea magistratului care a fost pus în disponibilitate, a re-integrat pe acesta în ordinul judecătoresc, chiar pe data pe care fusese pus în oisponibilitate, prin aceasta se găsește implicit anulat decretul anterior de punere în disponibilitate, astfel că acțiunea în contencios prin care magistratul ar solicita anularea decretului de punere în disponibilitate, devine fără interes.

Magistratul însă are tot dreptul, fiind în interesul său de a cere, ca să i se facă mențiune în cazier de anularea decretului regal prin care fusese pus în disponibilitate.

2. Faptul unui magistrat de a primi funcțiunea ce i s'a încredințat după reintegrarea sa în ordinul judecătoresc, prezentându-se la noul său post după depunerea jurământului și mai ales faptul de a fi cerut el însuși de a i se încredința un loc de judecător de ședință la orice Tribunal ar deveni vacant, face să rezulte, că implicit a renunțat la pretențiunea de a mai reclama locul în care funcționase înainte de punere în disponibilitate. *C. Buc. V.* . . . 22, 155

Contracte și convențiuni.

(*Autonomia voinței părților contractante*). Potrivit principiului autonomiei voinței părților contractante, părțile pot determina prin chiar convenția lor legea căreia înțeleg să se supună; această libertate se limitează însă numai la legile supletive menite să completeze convențiunea lor acolo unde ele nu au hotărât nimic și nu poate avea loc și cu privire la legile cu caracter obligatoriu relative la capacitate și ordine publică. *T. Ilfov III.* . . . 11—12, 85

Contract de muncă

(*Salariile funcționarilor din industrie și comerț*).—Prin dispozițiunile art. 92 din legea contractelor de

muncă, legiuitorul a înțeles să ia o măsură de protecție numai pentru funcționarii din industrie și comerț cari au această calitate și se găsesc în serviciu, astfel că dispozițiunile acestui text de lege, potrivit căroră salariile funcționarilor din industrie și comerț, nu pot fi urmărite nici cedate decât pentru cota de 1/3, nu și mai pot găsi aplicație, dacă în momentul cisionarului era demisionat și nu se mai găsea în serviciu. *Cas. III.* 23—24, 163

Contribuțiuni directe

1. (*Comisiuni de apel.—Recurs.—Unde se adresează*).—Cu toate că potrivit art. 85 din legea contribuțiilor directe, recursurile se declară la Ad-ția financiară respectivă, ele însă trebuiesc adresate instanțelor competente a le judeca, de oare-ce prin cuvintele „se declară la administrația financiară” cuprinse în acest text, se înțelege numai locul unde se depun aceste recursuri prin osebbită petițiune, iar nu și autoritatea căreia se adresează, care nu poate fidecât instanța în competența căreia intră judecarea lor. *C. Buc. V.* 33, 226

2. (*Contravențiuni fiscale.—Comerciant Urmărire înaintea instanței penale.—Stabilirea în prealabil de fisc a contravenției*).—Urmărirea, pentru aplicarea sancțiunii fiscale prevăzută de al. b al art. 107 din legea contribuțiilor directe, în cazul când se constată că un comerciant a ținut două rânduri de registre, cu scopul de ascunde fiscului adevărată situațiune, nu poate fi primită mai înainte ca organele fiscului să fi constat existența vre unuia din faptele incriminate prin sus citatul text, de oare-ce potrivit art 117 din aceeași lege, aceste din urmă organe a singure competență să le constate printr'un proces-verbal supus aprobării organelor erarhice superioare. *C. Buc. Camera de punere sub acuzare.* . . 33, 224

Culpă.

(*Funcționari polițienești. — Responsabilitatea Statului*). Sistemul de dependență, supraveghere și control, consacrat prin legea pentru organizarea Poliției Generale a Statului din 1905, este de natură a atribui raportului dintre Stat și funcționarii polițienești, caracterul fixat de codul civil, raportului dintre comitenți și prepuși, de oare-ce acești funcționari nu lucrează din proprie autoritate ci ca instrument al Statului sub ordinele și dependența căruia se află, astfel că răspunderea Statului, pentru faptele funcționarilor de poliție, cari în exercitarea funcțiilor ce li s'au încredințat au cauzat prejudicii particularilor, rămâne întreagă după principiile din art. 1315 cod. civil austriac (art. 1000 a. III cod. civ. rom.) *Cas. S. I.* 7, 49

Curatelă.

(*Administrarea ei. — Competința Tribunalului*). Judecătoriile de ocol, potrivit legii lor organice, având deferite lor numai administrarea tutelei minorilor al căror patrimoniu nu trece de 100.000 lei, urmează că numai Tribunalului care a pronunțat interdicția, îi revine și administrarea curatelei persoanei interzise, indiferent de valoarea averii de administrat. *Cas. II.* 21, 145

Curte de conturi.

(*Instanță de trimitere.—Secțiuni Unite.—Recurs.—Casație.—Secțiune competente*). Recursul contra deciziilor date de Secțiunile Unite ale Curții de Conturi ca instanță de trimitere, se judecă de Secțiunile Unite ale Curții de Casație, numai în cazul

când Secțiunile Unite ale Curții de Conturi, persistă în deciziunea de mai înainte, neconformându-se doctrinei stabilită prin decizia de casare; atunci însă când Curtea de Conturi nici nu a mai discutat textele de lege în baza căroră fusese admis recursul, ci și-a bazat decizia pe o nouă lege, care nu fusese avută în vedere de Secțiunea III a a Curții de Casație, cu ocazia judecării primului recurs, în acest caz, recursul deși venit după trimitere, dela Secțiunile Unite ale Curții de Conturi, are a fi judecat tot de Secțiunea III-a a Curții de Casație. *Cas. S-U.* 30—31, 209

Daune.

(*Delict.—Quasi-delict.—Dobânzi*). Dobânzile sumei care reprezintă daunele provenind dintr'un delict sau quasi-delict, nu pot curge decât din momentul în care daunele s'au lichidat în mod definitiv, căci numai din acel moment ele s'au transformat într'o creanță certă lichidă și exigibilă și ca atare producătoare de dobânzi; prin urmare când instanța de fond acordă unui reclamant daune pentru repararea unui prejudiciu provenind dintr'un quasi-delict, dobânda legală trebuie să curgă numai dela data pronunțării deciziunii, iar nu dela data intentării acțiunii. *Cas. I.* 8, 34

Delict silvic.

(*Păduri.—Defrișare*). Ceeace trebuie avut în vedere pentru existența infracțiunii prevăzută de art. 12 din codul silvic, este ca exploatarea vicioasă să fi cauzat distrugerea parțială sau totală a pădurei, în momentul comiterii faptului, împrejurarea că natura a regenerat în urmă pădurea distrusă, neputând avea nici o influență asupra existenței infracțiunii. *Cas. II.* 10, 73

Divorț.

1. (*Treimea cuvenită copiilor.—Urmărirea ei.—Propriete*).—Pentru asigurarea treimeii trecută în patrimoniu lor în virtutea art. 285 cod. civil, copiii nu pot popri creanța pe care soțul declarat vinovat prin sentința de divorț ar avea o în contra unui terțiu, de oare-ce cu privire la treimea cuvenită lor, ei nu capătă calitatea de creditor, căci prin efectul legii și în virtutea principiului divizibilității creanțelor au devenit pentru o treime, chiar titulari ai acelei creanțe, și o poprire în mâinile propriului său debitor este de neconceput față de dispozițiunile art. 455 pr. civilă și de rostul pe care îl are poprirea în sistemul execuțiunii silite. *C. Buc. V.* 19—20, 138

2. (*Treimea cuvenită copiilor.—Dreptul soțului de a o răscumpăra.—Instrăinarea imobilului*).—Dreptul acordat prin art. 285 cod. civil soțului, împotriva căruia s'a pronunțat sentința de divorț, de a răscumpăra treimea cuvenită în nudă proprietate copiilor, poate să fie exercitat și în cazul când soțul a instrăinat imobilul grevat de această sarcină, de oare-ce art. 285 nu face nicăeri vre-o decădere din această împrejurare. *C. Buc. V.* 11—12, 83

3. (*Treimea cuvenită copiilor.—Natura juridică*). Din moment ce copii primesc treimea din averea soțului declarat vinovat conform art. 285 c. civil, ca o despăgubire pentru prejudiciul cauza prin divorțul părinților iar nu cu titlu de donatari și moștenitori ai acestora, urmează că această treime din averea părintelui, nu poate fi supusă raportului și nici reducțiunii. *Cas. I.* 22, 151

Execuție silită.

(*Ardeal. — Instanță. Competințe*). — Din cuprinsul dispozițiilor legii de execuție în vigoare în Ardeal, rezultă că instanța competentă cu ordonarea execuției, nu are altă îndatorire decât aceea de a verifica dacă anumite condițiuni de formă cerute de lege, pentru ordonarea execuției sunt sau nu îndeplinite, și dacă sunt îndeplinite, instanța de execuție este ținută să ordoneze execuția, la cererea celui în drept, iar dacă cel urmărit pretinde că dreptul la execuție al urmăritului s'a stins în totul sau în parte, urmăritul poate în vederea încetării execuției ordonate să invoace stingerea aceluia drept, sau pe calea unei acțiuni contencioase deosibite la instanța care a ordonat executarea, sau pe cale grațioasă prin simpla cerere făcută instanței care a ordonat executarea, ori a celei însărcinate cu efectuarea ei. *Cas. S.-U.* 18, 121

Expropriere pentru utilitate publică

1. (*Comisie de arbitri. — Fixarea daunelor — Competință*). — Comisiunea de arbitri în fixarea indemnizației cuvenită expropriaților, are o competență circumscrisă de lege numai la evaluarea și fixarea daunelor în cadrul principiilor stabilite în cele două aliniate ale art. 57 și 58 din legea exproprierii; astfel că daunele încercate de un expropriat pentru niște fapte comise de administrație în legătură cu imobilul expropriat, dar cari nu rezultă din însuși actul exproprierii, sunt niște daune pentru cari Comisiunea de arbitri nu are nici o cădere a le fixa. *Cas. III* 16-17, 116

2. (*Contestarea dreptului la indemnizație. — Fixarea provizorie a indemnizației*). — În caz când administrația contestă proprietarului expropriat dreptul la indemnizație, Curtea de Apel în fixarea indemnizației cuvenită pentru expropriere având o competență limitată la această atribuțiune și neputând procedea la tranșarea litigiului privind fondul dreptului contestat, trebuie ca potrivit art. 59 din legea exproprierii să fixeze indemnizația pentru expropriere în discuție, numai în mod ipotetic, pentru cazul când s'ar decide judecătorește sau prin tranzație că el este proprietarul supus exproprierii, iar nu să atribuie în mod ferm și definitiv contra valoarea în bani a terenului expropriat. *Cas. III* 16—17, 116

3. (*Hotărâre definitivă. — Facultatea autorităților de a renunța la expropriere*). — Din moment ce expropriere a rămas definitivă, proprietatea imobilului a trecut asupra autorității publice, iar expropriatul a devenit proprietarul creanței pentru preț, astfel că această situație nu mai putea fi schimbată prin lege în sensul ca autoritatea să poată renunța la expropriere, dreptul de proprietate al expropriatului asupra creanței ne mai putând fi atins fără a se viola dispozițiunile art. 17 din Constituție, care garantează proprietatea de orice natură. *T. Muscel I* 2, 15

Faliment.

1. (*Bancrută simplă. — Reabilitare*). — Falimentul fiind un element esențial al bancrutei simple, prin suprimarea lui, pe orice cale, deci și prin reabilitarea falitului, dispăre și infracțiunea însăși, — care e îndizolubil legată de soarta falimentului și grefată chiar pe aceasta. *T. Muscel II* 3—4, 25

2. (*Incheeri luate de Tribunal. — Apel. — Inadmisibilitate*). — Cu toate că art. 944 cod. com. care consacră în materie falimentară principiul neapelabilității, vorbește numai de sentințe, totuși acest principiu

are a se aplica și față de încheerile luate de Tribunal în administrația falimentului, căci altfel scopul urmărit de legiuitor ca stare de faliment să fie cât mai repede rezolvată ar fi zădărnicit, prin apelul ce s'ar face de multe ori tocmai în spirit de temporizare în contra fiecărei măsuri ce s'ar lua lua de Tribunal în adminitrarea falimentului. *C. Buc. V.* 23—24, 165

3. (*Incheeri luate de Tribunal. — Terțiu apelant — Inadmisibilitatea apelului*). — Dispozițiunile art. 944 cod. com. se aplică fără distincție tuturor acelorora cari se găsesc în contact juridic cu masa falimentară, astfel că apelul în contra unei încheeri luate în administrația falimentului este inadmisibil, chiar când ar fi făcut de un terțiu în raport cu falimentul, mai ales că acesta nu ar putea beneficia de calea apelului și pentru motivul că împotriva unui jurnal dat pe cale grațioasă, conform art. 104 pr. civ. apelul nu este rezervat de cât părților cari au luat parte la darea jurnalului. *C. Buc. V.* 23—24, 165

4. (*Jurnal de redeschiderea operațiunilor falimentare. — Apel. — Inadmisibilitate*). — Faptul închiderii operațiunilor falimentare lie pentru lipsă de activ, fie pe motiv că nu s'a prezentat la verificare de cât un singur creditor — lipsă de masă pasivă, — nu ridică starea de faliment a comerciantului debitor, astfel că jurnalul prin care ulterior se redeschide operațiunile falimentare rămâne tot o încheere luate în cadrul măsurilor falimentare, ceea ce o face nesuscetibilă de a fi apelată, potrivit art. 944 cod. com. *C. Buc. V.* 23—24, 165

5. (*Soc. în nume colectiv. — Asociați nelimitat responsabili. — Datorii personale*). — Soții nelimitat responsabili dintr'o societate în nume colectiv, neobținând prin acest simplu fapt calitatea de comercianți nu pot fi prin urmăre declarați în stare de faliment decât numai pentru datoriile societății, iar nu și pentru datoriile lor personale, afară numai dacă se face dovadă că au calitatea de comercianți în sensul art. 4 c. com. și că datoriile au o cauză comercială. *Cas III.* 18, 124

Hotărâre penală.

Rămânerea ei definitivă. — Art. 32 cod. penal și 396 proc. penală). — Dacă codul de procedură penală prin art. 396, reglementând calea recursului, prevede că executarea deciziunii va fi suspendată, prin această dispozițiune de suspendare a executării deciziunii pe timpul celor 3 zile, nu se modifică întru nimic principiul privitor la data când hotărârea are a se socoti ca definitivă, și care potrivit art. 32 cod. penal și a principiilor cari guvernează materia, este cea a pronunțării ei, în toate cazurile în cari condamnatul se află în detențiune preventivă și nu a uzat de vreuna din căile de atac prevăzute de lege. *Cas. II* 13, 91

Impărțeală.

1. (*Ordonanță de adjudecare. — Hotărâre premergătoare*). În materie de vânzare pentru eşire din diviziune, Tribunalul de Notariat, prin jurnalul de adjudecare definitivă a unui imobil, nefiind desinvestit mai înainte de depunerea prețului adjudecării și tranșarea litigiilor ce s'ar ivi cu ocaziunea depunerii prețului, urmează că acest jurnal nu constituie decât o hotărâre premergătoare, care nu poate fi apelată mai înainte de a fi efectuat ultima lucrare cu care Tribunalul termină în mod definitiv operațiunea vânzării: actul de adjudecare. *C. Buc. V.* 3—4, 23

2. (*Ordonanță de adjudecare. — Apel. — Inadmisibilitate*). Cu toate că art. 559 pr. civilă prin care se indică căile de atac împotriva ordonanțelor de adjudecare, nu este declarat comun și vânzărilor publice pentru eşire din indiviziune, totuși apelul nu poate fi admis nici în potrivea ordonanțelor de adjudecare date în materie de eşire din indiviziune, de oarece aceste vânzări nefiind decât niște vânzări voluntare efectuate sub supravegherea justiției, putând fi anulate pentru vicii de formă printr'o acțiune principală, nu mai era locul a se repeta dispozițiunile art. 559 pr. civilă, calea de reformare a apelului nefiind compatibilă cu scoaterea acestor vânzări. *C. Buc. V.* . . . 3—4, 23

Injurii.

(*Expresii ocărătoare. — Elementele delictului*). — Cu toate că art. 300 cod. penal cere imperios ca injuriile să fie oral făcute, spre a fi penate de codul penal, totuși întrucât în acelaș articol, urmează mai departe cuvintele: „sau expresiuni ocărătoare“, fără a se mai adăuga cuvântul de „orale“, rezultă că legiuitorul nu a înțeles să restrângă cadrul expresiunilor ocărătoare numai la insultele exprimate oral, ci a voit prin termenul general al expresiunilor ocărătoare să cuprindă orice fel de expresiuni injurioase exprimate fie înscris fie prin grai. *Jud. Oc. II Urban Buc.* . . . 18, 126

Intervenție.

(*Admisibilitatea ei.—Condițiuni*). — Pentru ca o cerere de intervenție să fie admisibilă, este suficient ca interesul legitim născut și actual al celui ce intervine în proces, să fie înfățișat cu aparență de seriozitate din însuși motivul care servă de bază cererei, rămânând ca la judecata în fond să se vadă dacă dreptul pe care intervenientul își sprijină pretențiunile sale este întemeiat sau nu. *C. Buc. V.* . . . 10, 74

Locațiune.

(*Pieirea lucrului închiriat. — Desființarea contractului*). — Peirea totală a lucrului închiriat aduce desființarea contractului de locațiune, independent de existența vreunei culpe din partea uneia din părți, a cărei constatare nu poate avea de efect decât angajarea responsabilității părții dovedită în culpă și obligarea ei la plata de daune interese, astfel că nu poate fi vorba de rezilierea unui contract desființat prin peirea obiectului închiriat, instanțele judecătorești având a constata numai desființarea contractului de locațiune prin pierderea lucrului închiriat. *T. Ilfov IV* 8, 56

Mandat.

(*Revocare. — Terții de bună credință*). — Legea validând actele făcute de mandatar și după încetarea mandatului, numai față de terții de bună credință, aceștia pentru a menține actul trebuie să facă neapărat dovada că au fost de bună credință, singura dovadă că mandatarul nu a avut cunoștință de încetarea mandatului nefiind suficientă, fiindcă numai buna lor credință menține actul, iar nu aceea a mandatarului. *Cas. I.* . . . 9, 61

Mandat de arestare.

(*Judecător de instrucție. — Condițiuni pentru emiterea mandatului*). — Pentru ca potrivit art. 92 al. 2 pr. penală, judecătorul de instrucție să poată emite un madat de arestare, nu este suficientă existența numai a celor două condițiuni generale prevăzute de

lege și anume: ca faptul imputat să fie grav și ca pedeapsa prevăzută în lege să fie de cel puțin trei luni, ci numai trebuie ca să existe și una din cele două condițiuni speciale pe cari legea le cere imperativ: deținerea să fie indispensabilă instrucției sau să fie reclamată de un interes al siguranței publice. *C. Buc. Camera de punere sub acuzare* . . . 5, 35

Opoziție penală.

(*Opoziție în apel. — Retragerea opoziției și apelului*). — Opoziția din apel, luând procedura din punctul în care se găsea când a lipsit oponentul, o declarație de retragere a apelului, care se putea face în apel, se poate face și în opoziție, astfel că declarația oponentului, că își retrage opoziția și implicit apelul, pentru ca hotărârea primei instanțe, dată înainte de 13 Iunie 1931, să rămână definitivă, și în felul acesta oponentul să beneficieze de grațierea din 13 Iunie 1831, se găsește operantă, nemaiputându-se în cazul acesta executa hotărârea dată în apel. *T. Ilfov III* . . . 7, 51

Ordonanțe prezidențiale în référé.

1. (*Căi de atac. — Contestație*). Partea lezată prin executarea unei ordonanțe prezidențiale în référé, având posibilitatea ca pe aceeași cale a referului să modifice soluțiunea dată de președintele Tribunalului și mai ales având deschisă și calea apelului la complotul Tribunalului cum și recursul în Casație, nu poate recurge la calea extraordinară a contestației atâta timp cât are la îndemână aceste căi ordinare de atac. *T. Ilfov II com.* . . . 30—31, 211

2. (*Daune cominatorii*). — Oricât de vremelnic ar fi caracterul măsurilor luate pe baza art. 66 bis proc. civilă, nu mai puțin ele sunt dispozițiuni judecătorești, pentru aducerea cărora la îndeplinire, judecătorul are dreptul, ca la cerere, să incuviințețe ca mijloc de constrângere, daunele cominatorii, urmând ca lichidarea lor cu dreptul de a le revizui în mod complet, să fie făcută de judecătorii fondului. *Cas. III* . . . 1, 4

3. (*Executare. — Dacă e necesară somațiunea*). — Ordonanțele prezidențiale în référé, având caracter grabnic și fiind executorii prin ele însăși, legiuitorul le-a investit de drept și în mod nemijlocit cu forța executorie, fără a mai fi nevoie de somațiunea prealabilă nevăzută de art. 387 pr. civilă, care ar răpi și paraliza însăși caracterul și efectul pe care legea îi atribue acestor ordonanțe. *T. Ilfov II com.* 30—31, 211

4. (*Predarea de acte. — Refuz*). — Pe calea ordonanței de référé—art. 66 bis. Pr. civ. — se poate, în caz de urgență și vădit pericol în întârziere, să se oblige pe deținătorul unui act a-l preda proprietarului lui, sau a-l obliga să-l depună la Grefa Tribunalului pentru ca proprietarul lui să se poată servi de acel act în litigiile la care i-ar necesita acel act.

Că pentru a se da eficacitate unei atare ordonanțe, se poate admite și obligarea părții la plata de daune cominatorii, de atâta pe zi de întârziere. *T. Iași II.* . . . 19—20, 139

Partaj de ascendent.

1. (*Comoștenitor omis*). — Este valabil partajul de ascendent, când un moștenitor omis dela partaj a renunțat la succesiune, fiindcă prin renunțare el este considerat că nu mai este moștenitor. *T. Ilfov I.* 28—29, 199

2. (*Formă testamentară*). — Partajul de ascendent sub formă testamentară, nu își pierde valabilitatea, când autorul a înstrăinat din bunurile unui comoștenitor, însă în lotul acestuia au mai rămas bunuri. Acelaș lucru se întâmplă când în partajul testamentar ascendentul face donațiuni moștenitorului, din lotul cuvenit acestuia. Numai când înstrăinarea cu titlu oneros s'a purtat asupra tuturor bunurilor din lotul comoștenitorului, partajul nu mai este valabil, fiindcă prin această înstrăinare, comoștenitorul este îndepărtat dela succesiune. *T. Ilfov I*. . . . 28—29, 199

3 (*Loturi neegale*). Partajul de ascendent se poate face în loturi inegale, și în cazul formei de donațiune partajul nu trebuie să arate că s'a făcut cu dispensa de raport, fiindcă prin însăși inegalitatea loturilor, autorul și-a arătat intenția de a avantaja pe unii din moștenitori. Dacă este atinsă rezerva unui comoștenitor, acesta are acțiunea în reducere. *T. Ilfov I* 28—29, 199

Parte civilă

(*Constituirea ei înaintea judecătorului de instrucție. — Lipsă de la prima instrucție. — Apel*). — Din moment ce reclamantul a declarat expres înaintea judecătorului de instrucție că se constituie parte civilă, el are dreptul de parte civilă în proces, iar împrejurarea că a lipsit la prima instanță, nu'l poate face a fi considerat ca dezistat dela acțiunea privită, astfel că el este în drept să figureze ca parte civilă în apel și instanța de apel este ținută să statueze asupra cererii sale de despăgubiri civile. *Cas. II*, 25—26, 173

Perimare

1. (*Apel. — Declarație în stare de faliment*). — O cerere de perimare a unui apel introdusă după declararea în stare de faliment a apelantului pârât la prima instanță nu poate fi anulată pentru că s'a cerut perimarea față de apelantul falit, în loc să se ceară față de reprezentantul lui legal, judecătorul sindic. *T. Ilfov Com. I*. . . . 13, 94

2. *Dacă se aplică dispozițiile art. 69 pr. civ. și 10 legea accelerărilor*. — Articolul 69 din procedura civilă și 10 din legea accelerărilor judecăților nu se poate aplica decât acțiunilor, astfel că decăderile prevăzute de aceste texte nu pot fi aplicate apelurilor, recursurilor, etc., guvernate de art. 326 Pr. civ. și art. 33 din legea accelerărilor, care nu mai prevăd aceste decăderi, și deci nici perimărilor. *T. Ilfov Com. I* 13, 94

Pensiuni de stat.

1. (*Ofițeri. — Infirmități de război. — Cerere de rectificare*). Deși prin art. 3 al legii speciale din 11 Iulie 1924, s'a prevăzut pentru ofițerii — foști mobilizați — cari au obținut înaintări în condițiile prescrise de această lege, dreptul de rectificare a pensiunii, potrivit noii situații militare creiate prin acele înaintări, însă prin art. 84 al. 2 din legea generală de la 1925, acest drept a fost limitat numai la intervalul de 6 luni de la prmulgarea acestei legi, astfel că după expirarea acestui termen, legea generală a pensiunilor consideră ca prescris orice drept de rectificare bazat pe legea excepțională de mai sus, această prescripție având în intenția legiuitorului înțelesul și efectul unei adevărate decăderi din dreptul de a cere rectificarea, independent de momentul nașterii lui și de legea modificatoare care l'a putut prevedea. *Cas. III*. . . . 33, 224

2. (*Spor de scumpete. — Reducere*). În cazul prevăzut de art. 65 din legea pensiilor, când Eforia Spitalelor civile sau o altă administrație de utilitate publică, contribuie proporțional cu timpul servit în acea instituțiune, la pensia acordată de Stat funcționarului, reducerea indemnizații de scumpete hotărâtă prin Jurnalul consiliului de miniștri cu No. 1922/931, are a se opera numai la cota parte a Statului, iar nu la totalul pensiilor contopite, adică atât la cota Statului cât și la cea a Eforiei, când această instituțiune, continuă să remită Casei de Pensiuni, indemnizația de scumpete aferentă cotei sale, fără nici o reducere. *C. Buc. V*. . . . 9, 65

Prescripție.

(*Invocarea ei în favoarea minorilor*). Dacă potrivit art. 1876 c. civil, prescripția nu poate curge contra minorilor, această prescripție însă poate fi invocată de ei în favoarea lor, astfel că instanța de fond când constată că prescripția a fost întreruptă prin minoritatea aceluia care tocmai invocase prescripția în favoarea sa, comite un exces de putere și face o greșită aplicare a art. 1876 c. civil. *Cas. I*. . . 11—12, 80

Recurs.

(*Termen. — Deciziuni pronunțate de Camera de punere sub acuzare*). — Dispozițiunea din art. 396 pr. penală privitoare la socotirea termenului de recurs de la pronunțare, nu poate fi aplicabilă de cât numai față de recursurile contra hotărârilor date de instanțele de judecată, iar nu și cu privire la recursurile făcute în contra deciziilor de trimetere date de Camera de punere sub acuzare în materie corecțională în urma opoziției făcută de procurorul Tribunalului sau de partea civilă, de oarece recursul nu a putut fi în măsură să cunoască introducerea vreunei opoziții și pronunțarea unei decizii în contra sa. *Cas. II*. . . . 30—31, 210

Reforma agrară.

(*Expropriere. — Lot rezervat pentru fiul agronom*). Fiul agronom nu dobândește direct și imediat, pe baza art. 12 din legea dela 1921 pentru reforma agrară din vechiul regat, și a hotărârei de expropriere, proprietatea lotului de agronom de 50 ha. rezervată în moșia părintelui, ci pentru dobândirea acestui drept de proprietate, este necesar și un act de transmisiune din partea părintelui. *T. Not. Ilfov*, 25—26, 176

Retract litigios.

(*Renunțarea cesionarului la cesiune posterior propunerii retractului*). — Propunerea retractului litigios nu poate să fie anulată printr'un act de retrocedare făcut cedentului, de cesionar, posterior acestei propuneri, căci scopul urmărit de legiuitor prin instituirea retractului litigios nu ar putea fi atins nici odată, dacă anunțarea retractului nu ar putea avea ca urmare să fixeze situațiunea părților din acel moment și a decide contrariul, ar fi ca părțile protivnice aceluia care ar voi să se prevaleze de dispozițiunile art. 1422 c. civil, să poată totdeauna să-și facă acestuia iluzorie posibilitatea de a se folosi de dispozițiunea de favoare a retractului litigios prescrisă de menționatul text, făcând retrocedări simulate sau reale și în scop de a înlătura retractul. *Cas. III*, 23—24, 163

Sechestrul judiciar

(*Acțiune accesorie. — Competință*). — Dacă într'adevăr, o acțiune de sechestrul judiciar nu poate fi in-

trodusă decât în urmă și ca accesoriu a unei acțiuni principale de fond, de aci nu se poate deduce că judecătorii chemați a soluționa acțiunea de sechestr, nu pot înainte de a proceda la judecare să-și verifice competența, ci tocmai art. 61 pr. civilă, cerând ca acțiunea accesorie să se facă înaintea judecătorilor competenți a judeca fondul, urmează că judecătorii acțiunii accesorii au deplină cădere a examina și vedea dacă ei au competența să statueze și asupra fondului. *C. Buc. V.* 10, 74

Societate în comandită simplă

(*Creditori. — Urmărirea asociațiilor cu răspundere nemărginită.*) — Potrivit art. 106 cod. comercial aplicabil și societăților în comandită simplă, asociații cu răspundere nemărginită fiind obligați solidar pentru operațiunile făcute în numele și pentru contul societății sub semnătura adoptată de dânsa de către persoanele autorizate a o administra, urmează că și urmărirea creditorilor societății poate fi îndreptată contra oricărui asociat care răspunde solidar și nemărginit, iar nu numai deopotrivă în contra tuturor asociațiilor comanditați. *T. Neamț I.* . 14—15, 106

Societatea de Credit funciar urban

(*Mijloace de urmărire. — Privilegiu.*) — Dreptul acordat prin art. 20 din lege, societăților de credit funciar urban, de a cere și urmări pentru plata anuităților, dobânzilor și cheltuelilor, chiriile imobilelor ipotecate direct de la chiriași, operează o adevărată novațiune de creditor, iar plata chiriei ce urmează a se efectua în acest mod nu poate fi nici suspendată nici întârziată prin contestațiuni, urmăriri sau popriri făcute fie de către proprietari fie de orice altă persoană. *Cas. II.* 11—12, 81

Solidaritate

(*Sucesiune. — Diviziunea creanței.*) — Solidaritatea nu comportă în același timp indivizibilitatea obligațiunei, astfel că, obligațiunea, fie prin efectul legii, fie prin efectul convențiunei, deși solidară, prin natura ei, comportă diviziunea creanței care rezultă din transmisiunea obligațiunilor prin efectul succesiunei. *Jud. Oc. II Buc.* 3—4, 26

Statut personal.

(*Străini aflători în România. — Capacitate. — Exercițiul dreptului asupra imobilelor din România.*) — Cu toate că art 2 cod. civil român, cuprinde o lacună cu privire la streinii aflători în România, nedispunând nimic în ce privește legea care reglementează starea civilă și capacitatea acestora, totuși, în virtutea principiului reciprocității, e neîndoelnic că legea națională a streinului va fi aceea care se va aplica pentru determinarea capacității sale, chiar când streinul își exercită drepturile sale asupra unui imobil situat în România. *Trîb. Ilfov III.* 11—12, 85

Stipulațiune pentru altul.

(*Valabilitatea unei asemenea convențiuni*) — Cu toate că codul civil român nu cuprinde dispozițiuni cu privire la stipulațiunea pentru alții, totuși validitatea acestora nu poate fi tăgăduită, de oare ce din moment ce un acord de voințe a intervenit între două părți, în condițiunile cerute de codul civil, pentru validitatea convențiunilor, acestui acord trebuie să i se recunoască plenitudinea efectelor sale, dacă nu sunt contrarii ordinei publice și bunelor moravuri, ori faptul de a stipula pentru altul, nefiind contra ordinei

publice, convențiunile ce ar cuprinde asemenea stipulațiuni, nu pot fi împiedicate de ași îndeplini în întregime efectele lor. *C. Buc. V.* 9, 63

Supus inamic.

(*Înstrăinarea bunurilor. — Nulitate de drept.*) Dispozițiunile art. 10 din legea de lichidare a bunurilor inamice din 1923, cari declară nule de drept și lipsite de efect față de Stat, toate actele de înstrăinare, de dispoziție de orice fel, făcute fie direct, fie deghizat sau oricum altfel, privind averea unui inamic, după data de 14/15 August 1916, se referă numai la cazurile de înstrăinare făcute prin acte între vii și cari înstrăinări se presupun că sunt făcute în vederea eludării legii de lichidare, iar nu și la transmisiunile de averi prin succesiunile abintestat, transmisiuni cari se efectuează în virtutea legii iar nu prin voința părților. *Cas. III.* 6, 42

Transport.

(*Cărăuș. — Mărfuri. — Stăpânul transportului.*) Potrivit art. 432 c. com. și 52 și 53 din regulamentul de transport pe C. F. R. stăpânul transportului în tot cursul efectuării lui, rămâne predătorul, el singur având dreptul să dea căraușului orice fel de dispozițiuni atât timp cât deține duplicatul scrisoarei de trăsură; atunci însă când mărfurile au ajuns la destinație și destinatarul achitând căraușului toate cheltuelile ce grevează transportul, obține dela această scrisoare de trăsură, predătorul, chiar dacă s'ar mai afla în posesia duplicatului, nu mai poate da căraușului nici un fel de dispozițiuni, toate dreptului derivând din contractul de transport trecând în mod exclusiv și definitiv asupra destinatarului. *Cas. III.* . . . 3—4, 22

Uzuct.

(*Îmbunătățiri. — Construcțiuni sau plantațiuni noi.*) — Art. 539 cod. civ., prevede că uzufructuarul nu poate la încetarea uzufructului, să pretindă vre-o despăgubire pentru îmbunătățirile făcute lucrului dat în uzufruct, însă această dispoziție nu se aplică construcțiilor sau plantațiilor din nou, care nefiind simple îmbunătățiri, ci ele privind însăși ființa lucrului, pentru ele se poate cere despăgubiri. *T. Ilfov I.* 21, 146

Vânzare.

1. (*Suspendarea plății prețului.*) După art. 1364 cod. civ., dacă cumpărătorul este turburat, sau are cuvânt de a se teme că va fi turburat, fie prin vre-o acțiune ipotecară, fie în revendicare, el poate suspenda plata prețului, până ce vânzătorul va face să înceteze turburarea.

Dacă se admite că fundamentul suspendării prețului în cazul turburării, este operarea excepțiunei non adimpleti contractus, când din cauza acestui fundament suspendarea nu este limitată numai la acțiunea în revendicare sau ipotecară, acelaș fundament existând și în cazul temerii de turburare, în cazul acesta și în situația temerii de turburare, suspendarea prevăzută de art. 1364 cod. civ. nu este limitativă. *T. Ilfov III.* 1, 7

2. (*Temere de ericțiune. — Suspendarea plății prețului.*) — Dacă se aplică în acțiune cambială.) — Dispozițiunile art. 1364 cod. civil potrivit cărora dacă cumpărătorul este turburat sau are cuvânt de a se teme că ar fi turburat prin vre-o acțiune sau ipotecară sau de revendicare, poate suspenda plata prețului, își au aplicarea și în materie de acțiune cam-

bială când debitorul a dat o cambie pentru acoperirea restului de preț datorat din vânzarea unui imobil de oarece prin emiterea cambiei s'a creat numai un mijloc mai expeditiv pentru încasarea restului din preț datorat, obligațiunea primă nefiind astfel novată, ci din contră menținută cu toate garanțiile ce i sunt conferite de lege. C. Buc. I. 1, 5

Jurisprudența străină

Acțiune privată.

(*Maxima „electa una via“*.) In drept maxima „electa una vie non datur recursus ad alteram“ nu poate fi opusă părții civile care urmărește înaintea jurisdicției penale reparația faptelor penale, decât în cazul când acțiunea condusă de această parte, dinaintea jurisdicției civile, ar fi avut aceeași cauză și același obiect. *Cas. Crim. cu nota d-lui D. Cotrutz.* 5, 36

(*Căsătorie.—Nulități.—Posesiune de stat.*) — Finele de neprimire din art. 196 cod. civ. fr. (art. 178 cod. rom.) tras din posesiunea de Stat a soților cu prezentarea actului de celebrarea căsătoriei, este opozabil oricărei acțiuni prin care unii din soți ar cere anularea căsătoriei din cauza unui viciu de formă de care celebrarea acestei căsătoriei ar fi atinsă.

Astfel art. 197 cod. civ. (art. 178 cod. rom.) este aplicabil atunci când cererea de anulare este bazată pe lipsa publicațiilor regulate și pe necompetința

ofțierului de stare civilă. *Cass. Civ. Fres. cu nota d-lui D. Cotrutz.* 18, 127

(*Divorț.—Efectele ordonanței.* — (*iurnalului*) de neimpăcare.) — Autorizare maritală inutilă. Urmărirea bărbatului pentru ridicarea copiilor încredințați soției. Constituirea femeii parte civilă. *Cass. Crim. cu nota d-lui D. Cotrutz.* 30—31, 212

Responsabilitate civilă.

(*Transport benevol.*) — Presumpția prevăzută de art. 1384 al. I cod. civ. fr. art. 1000 al. I cod. rom.) față de păzitorul unui lucru neinsuflețit, nu poate fi invocată de către acei cari acceptând sau solicitând de a participa de bună voe la întrebuințarea unui automobil, cunosc pericolele la care se expun voluntar; ei nu pot obține daune dela păzitorul lucrului decât dacă dovedesc în sarcina sa sau aceea a prepusului său o culpă în care să-i fie imputabilă în termenul art. 1382 (art. 998 cod. rom.) 1383 (art. 999 cod. rom.) *Cass. civ. cu nota d-lui D. Cotrutz.* 1,8

Vânzare.

(*Obligațiunea vânzătorului de a preda imobilul.* — *Intârziere.* — *Impotrivirea ocupanților nelocatori.—Daune.—Forță majoră.*) — Un vânzător nu va putea fi obligat la daune, pentru intârzierea predării lucrului vândut atunci când intârzierea provine dintr'un caz fortuit sau din forță majoră, fie chiar dintr'o cauză străină care nu'i poate fi imputată. *C. Appel Nancy. cu nota d-lui D. Cotrutz.* 8, 59

